

nu være interessant, om Statistiken vilde godtgjøre, hvorvidt der er Konnexitet mellem disse to Ting: Brændevinsdrif og Selvmord. Man vil af disse Udtalelser kunne forstaa, at jeg for mit Vedkommende nok kunde ønske, at denne Brændevinsdriften her i Landet blev indskrænket, og jeg tror ogsaa, at en af de Maader, hvorpaa man — ganske vist temmelig langsomt — vil komme Brændevinsdriften tillids, er ved at forhøje Brændevinsafgiften. I Sverig har man arbejdet og arbejder endnu med høje Toldsatser lige fra Gustav den Tredies Dage, og først nu er man kommen saa vidt, at man i den sidste halve Snes Aar kan mærke en kjendelig Aftagen i Forbrugen deraf. Man tilskriver ogsaa Noget Maadeholdsforeninger, Good-Templarforeninger, som ere komne fra Amerika til Sverig, og hvoraf vi ogsaa have nogle, denne Aftagen. Jeg tror invidlertid nok, at en Stat er det, som i Længden vil kunne virke gavnligt. Jeg for mit Vedkommende sympathiserer derfor med et lille Vædringsforslag, som er indkommet fra tre ærede Medlemmer idag, og som gaar ud paa at forhøje Toldafgiften paa indført Spiritus, om end den efter min Mening er sat noget høiere, end nødvendigt er. Ved mit Forslag om Suffer- og Manufaktur-tolden i Forening, antager jeg, at der vil blive en Nedgang af ca. 1,750,000 Kr. Brændevinsforbrugen er saa stærk her i Landet, at 1 Dre lagt paa hver Bøgl Brændevin vil netop give det, og 1 Dre pr. Bøgl Brændevin er overordentlig lidt; det er Noget, som næsten ikke kan mærkes af Forbrugerne. Dertil kommer, at, naar man stiller Valget saaledes — der forbruges omtrent ligesaa mange Pund Suffer som Potter Brændevin — at man siger til forstandige Folk: Dnske I at kjøbe af Staten (thi det er jo en Slags Kjøb af Staten) 1 Pund Suffer for disse 5 Dre, eller ville I hellere have 1 Pot Brændevin — saa tror jeg, at alle forstandige Folk ville foretrække at faae et godt Næringsmiddel istedet for en Drif, der nydt i stort Omfang absolut virker skadelig, og som ikke — det erkjendes jo af Alle — er noget Næringsmiddel, men høist et Pirringsmiddel. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale disse Vædringsforslag til det høje Thing.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Gstrup): Jeg kan naturligvis fatte mig i stor Korthed om den lange Række af indgribende Forslag, som Flertallet har foreslaaet, thi da de paa enkelte Undtagelser nær fremtræde uden nogenjomhelst Begrundelse, og da de tilmed ikke kunne komme til særskilt Afstemning, tror jeg, at det vil erkjendes, at der ikke er nogen Anledning for mig til paa Sagens nuværende Trin at komme ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt disse Vædringer ere fornuftige og forsvarlige. — Hvad Flertalsforslaget i sin Helhed angaar, da er jeg meget tilbøielig til at tro, at det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Mou-raa) har Ret, naar han i sin Betænkning har betegnet det saaledes, at Vedtagelsen af Flertallets Forslag vil umuliggjøre Lovens Gjennemførelse. Jeg tror, at det ærede Medlem deri har Ret, men i ethvert Fald forekommer det mig aldeles utvivlsomt, at dette foreløbige Resultat, som Flertallet med denne Sver har higet efter at naae, sandsynligvis hemmer og ikke fremmer Opnaelsen af det, man maatte sætte som det ønskelige, endelige Resultat; det tror jeg ikke, at der kan være nogen Tvivl om. Dermed har jeg ikke sagt, at det er Flertallets Mening, men jeg udtaler kun, at efter min Mening er det Tilfældet; efter min Overbevisning vilde den samme Tid have været langt bedre anvendt, den være kort eller lang, paa en virkelig Undersøgelse af Spørgsmaalene end paa denne summariske Behandling deraf, og denne Henvisning til det andet Thing under den Form, som Flertallet foreslaar. Den ærede Ordfører (Zauber) har gjort gjældende, hvad der iøvrigt allerede fremgaar af Betænkningen, at Flertallet ønsker sine Forslag opfattede som imødekommende Mæglingforslag, men jeg tvivler meget om, at Noget udenfor Flertallet selv vil erkjende dem for at være det, og dersom det ikke er Tilfældet, saa antager jeg, at Virkningen deraf heller ikke vil være den, som Flertallet har forment. — Den ærede Ordfører kom idag tilbage til Landsthingets Standpunkt, jeg tror, at det var i 1872 eller 1873, men jeg ser i Virkeligheden ikke, med hvilken Ret netop den ærede Ordfører kan fremdrage og lægge Vægt paa, hvad Landsthingets Flertals Standpunkt var i 1872—73, da den ærede Ordfører selv